

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Caluinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiae, 1595

14. Quomodo credent sine prædicante? 15. Quomodo prædicabunt, nisi mittantur?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

abuntur, vt Sanctorum inuocationem impietatis arguant, quia in Sanctos, quos inuocamus, nequaquam credimus, nequaquam credere oportet. Sed in promptu solutio est, quæ apud Scholasticos trita est, inuocationem cum fide cõiunctam, eam esse, quæ, quod petit, ab eo implendum petit quem inuocat; quæ soli Deo propria est, bonorũ omnium auctori & largitori: Sanctorum inuocatione huiusmodi esse, vt nõ per eos impleri roget quæ petimus, sed tantum per eos impetrari velit quæ desideramus.

S. Thom.
2. 2. q. 83.
art. 4.

14. *Quomodo credent sine predicante?*

15. *Quomodo predicabunt, nisi mutentur?*

Luculenta est hoc loco Apostoli gradatio. Sicuti radix inuocationis est fides, & sine fide nulla est Dei inuocatio, sicuti fidei radix & principium externum (nam interna & præcipua radix, Dei gratia est) auditus doctrinæ fidei, seu prædicatio Evangelij est; & sine externa prædicatione (ordinariè loquendo) fides non addiscitur: sic radix legitimæ prædicationis est missio: nec prædicandi Dei verbum vlla legitima potestas est, vbi legitima missio non præcellerit. Valet hic locus contra hæreticos omnes fures ac latrones, qui ascendunt aliunde, qui prædicandi officium sibi arrogarunt à nemine missi, quia nec à Deo extra ordinem (vt ex eo patet, quòd extraordinariæ missionis

Missio legitima
prædicandi
necessaria

omnis signis carent) nec ab Ecclesia iuxta ordinem a Christo institutum missi sunt: de qua re tota latè & copiosè disputauimus in Promptuario nostro Catholico.

Quid ad hunc locum Calvinus, qui se totique similes, verbum Dei prædicantes, & omni legitima missione destitutos, hinc perstringi facile sentiebat? Habet in promptu qua elabatur. De missione diuina loqui Paulum vult, non Ecclesiastica. *Nequaquam* inquit, *de legitima cuiusque vocatione agit Paulus. Tantùm hoc docet, non fortuitò pluere Euangeli-um ex nubibus, sed per manus hominum asserri, quò diuinitus missum est: denique nullum esse verbi Dei præconem, quem non peculiari sua prouidentia Deus suscitavit.* Sanè quia Ecclesiastica missione hic latro caruit, qualem Christus in Ecclesia sua instituit, de diuina tantùm vocatione ac missione veluti ad verbi prædicationem necessaria loqui Apostolum vult. Sic pecuniarius latrunculus furti redarguitur, quia bonæ fidei possessionem, qualem leges instituunt, allegare nō potest, ac tamen Calviniana (si fides ei habeatur) facile elabatur; dicens bonorum temporalium possessionem legitimam nec ab humanis legibus pendere, nec fortuitò pluere ex nubibus, sed per manus hominum comparari, in quorum manus diuinitus mittuntur: nec vllum esse pecuniarum legitimum possessorem, cui non peculiari sua prouidentia Deus

In festo S.
Andree,
& S. Mar-
& in festo
Pentec.

Calvinus
sicut latro
euationes
querit.

Deus eas largitus sit. Sanè non secus latro ad rei furto sublata legitimam possessionem Dei providentiã & Dei largitionem, secluis humanis legibus, allegare potest, quàm ille animarum latro ad verbi Dei legitimam prædicationem (cui se intrusit, legitimo detruso Geneuensi Episcopo, cum Pastoribus illic Catholicis) Dei providentiã & Dei missionem, seclusa Ecclesiastica, allegat. Atqui contra hanc diuinam (quam sibi Calvinus finxit) missionem, alio in loco, quod satis videri potest, disputauimus, vbi & ostendimus, eos, qui à Deo extra ordinem tempore Apostolico vocati sūt, Ecclesiastica tamè ordinatione, manuum impositione ac missione vsos fuisse. Paulus verò hoc loco vt de prædicatione verbi ordinaria loquitur, quæ ad fidem propagandam ordinarium medium est; sic de missione ordinaria, quæ non solùm diuina sed & Ecclesiastica est, nemine hæctenus dubitante, locutus est.

Ad A&.
c. 13. v. 3.

17. *Ergo fides ex auditu : auditus autem per verbum Christi.*

Conclusio hæc est gradationis Apostolicæ antegressæ; fidem, tamen Dei donum sit, qui spirat vbi vult, & quomodo vult, ordinario tamen & constituto quodam modo ex auditu prædicantis Ecclesiæ, cuius ministerio Deus vtitur, hominum animis inge-